

Jeruzalémská škola učí žáky vzájemné úctě

Jeruzalém je místem posvátným pro věřící muslimy, židy i křesťany. V posledních letech se zde odehrála řada konfliktů pramenících ze střetu rozličných kultur. V jedné z jeruzalémských škol však vychovávají žáky různé víry ke vzájemné úctě a porozumění.

JERUZALÉM - Zatímco si většina palestinských Arabů a Židů drží od sebe vzájemný odstup, ve škole Maxe Rayneho spolu sedávají v jedné lavici. A soužití funguje bez vážnějších problémů. Nabídku školní výuky si pochvalují žáci, rodiče i učitelé.

Výuka probíhá bilinguálně, tedy ve dvou jazycích - v hebrejštině a arabštině. Ve třídách jsou dívky i chlapci. Kulturně i nábožensky rozmanitý je stejně tak učitelský sbor. Každá třída má dva třídní učitele, jednoho židovského a druhého muslimského vyznání. Obě náboženství mají svého zástupce i ve funkci ředitele. Ředitele má totiž škola také dva.

Jiná víra kamarádství nebrání

Škola, kterou navštěvují Židé, Arabové i křesťané, má více než čtyři stovky žáků. Název nese po britském filantropovi Maxovi Raynem. Netradiční instituce vznikla již v devadesátých letech, koncem letošního října se přestěhovala do nové budovy. Ne všichni nápad na zřízení kulturně rozmanité školy uvítali.

Žáci, kteří školu navštěvují, se často setkávají s údivem ze strany kamarádů. Třináctiletý židovský žák Jaime Einstein se například svěřil britskému deníku Guardian: "Někteří moji kamarádi mimo školu s tím nemají problém. Jiní se ptají: Cože? Ty se učíš s Araby? Ale poté, co jim to vysvětlím, mě chápou." Jaime říká, že má dva nejlepší kamarády. Jeden z nich je křesťan, druhý Arab. Jamieho matka Tami by si přála, aby všechny školy byly takové jako ta, kterou navštěvuje její syn.

Debaty provázejí pře i emoce

Děti ve škole diskutují i o kontroverzních tématech. Například společně probírají téma válečného konfliktu v roce 1948. Pro židovské obyvatelstvo skončil vyhlášením nezávislosti Izraele, naopak palestinští Arabové vnímají výsledek jako tragickou událost.

Žáci přiznávají, že vést diskuzi o citlivých tématech je pro ně často velmi obtížné. I přes hádky a emoce, které debaty doprovázejí, si děti uvědomují, že pokud se problémům nebudou stavět čelem, nepodaří se jim nikdy nalézt řešení pro bezproblémové soužití. Ve škole jsou zvyklí respektovat odlišnosti. Čtyři učitelky například nosí šátek - hijab. Děti i členové učitelské sboru vyznávající židovskou víru s tím nemají problém.